

pretare) n-a putut ridica gîngaşa (dar prea modesta) povestioară a puiului de gîscă rătăcit printre puşorii de găină la nivelul unei reprezentări de concurs.

Spectacole sub aşteptări şi sub posibilităţile lor au oferit Teatrul de animaţie din Bacău (*Crăiasa fără cusur* — un colaj de piese scrise de G. Călinescu, pus în scenă de Bogdan Ulmu cu frapante inegalităţi) şi Teatrul de păpuşi din Galaţi (*Cununa platurilor*, o legendă dramatizată de Nela Stroescu şi regizată cu derutante accente ilustrativiste de Mircea Petre Suci).

Conduc de prof. univ. Ileana Berlogea, preşedinta juriului, colocviul final a relevat şi cuceririle, şi neajunsurile festivalului. S-a discutat despre repertoriul, despre starea dramaturgiei pentru copii, despre fondul de lucrări existent şi despre opţiunile încă nesatisfăcătoare ale teatrelor. A fost reafirmată necesitatea promovării cu mai multă răspundere a valorilor autentice, a îmbogăţirii afişului cu montări de genuri şi specii variate.

Animatorul şi caratele artei amatoare

Se ştie, teatrul bun apare acolo unde — în afară de talent — se ţine seama de structura colectivului artistic, a publicului, precum şi de posibilităţile tehnico-materiale.

Aceste adevăruri — loc comun al discuţiilor privind teatrul profesionist — s-au verificat (pentru a cita oară?!) la o reuniune aflată la debut: *Festivalul interjudeţean de teatru scurt*, Bistriţa-Năsăud, 16—18 martie.

La... rampă — artiştii amatori de pe cuprinsul ţării, din sistemul aşezămintelor culturale şi cel al sindicatelor, oameni de vîrstă şi profesii diferite, care „înă-nincă teatru pe piine“. Am stat de vorbă cu unii dintre aceştia, în pauzele dintre spectacole, le-am ascultat părerile la o dezbatere... prolog şi imaginea noastră despre rostul şi locul artei dramatice amatoare în societatea socialistă şi-a amplificat dimensiunile. Din gîndurile lor am desprins, în primul rînd, răspunderea morală faţă de actul artistic, faţă de beneficiar, în ideea nobilă că, „odată ce nu există decît un public, *marele public*, există un singur gen de artă, *arta de calitate*, în stare să satisfacă opţiuni şi gusturi variate“ (Violeta Capră, desenator tehnic, Bistriţa-Năsăud).

Depinde de animator, de bună-seamă, şi rolul acesta poate fi... interpretat de un activist cultural (cazul lui Vasile Panţiru — Casa de cultură Vatra Dornei, al lui

S-a cerut realizatorilor de spectacole să respingă maculatura, să stimuleze creaţia literară, să lărgescă sfera experienţelor teatrale inspirate de realitatea contemporană. A fost evidenţiat caracterul stimulator al prezenţei regizorilor importanţi în teatrul pentru copii, adresîndu-se o invitaţie la colaborare creatorilor de spectacole care pot sprijini afirmarea plenară a talentelor existente în aceste teatre.

S-a vorbit apoi despre relaţia teatru-scoală, despre conlucrarea lor mai eficientă. În final, a fost subliniată contribuţia adusă de organizatori — Secţia de critică teatrală a A.T.M., Comitetul judeţean de cultură şi educaţie socialistă Vrancea, Inspectoratul şcolar al judeţului Vrancea — la crearea unui climat favorabil desfăşurării acestei manifestări de cultură, care, an de an, „la pulsul“ creaţiei destinate celor mai tinere generaţii.

Valeria DUCEA

Dorel Cosma — Casa de cultură a sindicatelor Bistriţa), de un membru al formaţiei de teatru (Tiberiu Vulea — Combinatul chimic Tîrnăveni) sau de un colaborator cu vechi state de „instructor“, coleg de scenă cu „amatori!“ (George Gridănuşu, actor braşovean pensionar, spre exemplu), de un animator care nutreşte intenţia, nealterată de interese pasagere, „de a dezvolta la semeni pasiunea pentru adevăr şi frumos“ (ing. Bernhard Schulman — Întreprinderea „Textila“ Buhuşi).

S-a relevat, cu acel prilej, importanţa pe care o are opţiunea repertorială pentru calitatea activităţii unei echipe de teatru de amatori; prin aceasta se exprimă orizontul intelectual, sensibilitatea, spiritul critic ale colectivului dar şi ale animatorului (fie el sau nu de profesie).

Demonstrînd o bună pregătire teoretică şi experienţă de scenă, majoritatea celor prezenţi au dovedit maturitate în aprecierea rostului artei; refuzul „veletarismului“ şi „vedetismului“. „concesiei“, al „lucrului leftin“, al „aplauzelor primite oricum“ (Mircea Prahăse. Centrul judeţean de îndrumare a miscării artistice de masă — Bistriţa), al „textelor care se confundă prea lesne cu acelea destinate brigăzii artistice“ (Silvia Pelea, telefonistă — Urziceni); dorinţa sinceră de a face din această a doua „meserie“ o „scoală“ de educaţie polivalentă, pentru sporirea numărului celor care frecventează teatrul în dubla calitate de „interpret şi spectator“ (Gheorghe Stoleriu, muncitor — Exploatarea minieră Vatra Dornei) s.a.m.d.

Victor BIBICIOIU